

300

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ, ZIEM ODZYSKANYCH,
APROWIZACJI I SKARBU**

z dnia 15 lipca 1947 r.

w sprawie nadzoru nad wymiarem i poborem podatku gruntowego.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 224) i na podstawie § 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r. o obowiązku uiszczenia przez niektóre gospodarstwa rolne podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 296), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Główny pełnomocnik rządowy dla spraw podatku gruntowego powołuje biuro i ustali jego organizację.

2. Pracowników biura powołuje i odwołuje główny pełnomocnik rządowy.

§ 2. Dla wykonywania obowiązków wojewódzkich i powiatowych pełnomocników rządowych dla spraw podatku gruntowego w dziedzinie nadzoru nad wymiarem i poborem podatku gruntowego powołani będą odpowiedni pracownicy przez:

- a) głównego pełnomocnika rządowego dla wojewódzkich pełnomocników rządowych i na ich wniosek,
- b) wojewódzkiego pełnomocnika rządowego dla powiatowych pełnomocników rządowych i na ich wniosek.

§ 3. Wojewoda, starosta lub prezydent miasta przydziela pełnomocnikowi odpowiedni lokal oraz pomoce biurowe.

§ 4. Wymiary podatku gruntowego dokonywane będą na podstawie dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) i przepisów na jego podstawie wydanych z uwzględnieniem zmian, wynikających z ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 224), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r. o obowiązku uiszczenia przez niektóre gospodarstwa rolne podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 296) i rozporządzenia niniejszego.

§ 5. 1. Główny pełnomocnik rządowy powoła poborców społecznych w ilości zależnej od warunków lokalnych spośród osób wymienionych w art. 8 ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego.

2. Poborcy społeczni otrzymują premie w zależności od wykonania planu pracy oraz diety i zwrot kosztów podróży w wysokości

ustalonej przez głównego pełnomocnika rządowego dla spraw podatku gruntowego.

3. Poborcy społeczni stanowią aparat pomocniczy powiatowych pełnomocników rządowych przy poborze podatku gruntowego.

4. Wykonując przepisy ust. 1 i 2, główny pełnomocnik rządowy dla spraw podatku gruntowego działa w porozumieniu z Ministerstwami: Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

§ 6. 1. Zarządy gmin wiejskich i miejskich przekazują do kasy urzędu skarbowego 3% ogólnych wpływów podatku gruntowego w trybie i terminie wskazanym w art. 5 ust. 2 i 3 oraz art. 6 ust. 2 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr. 40, poz. 199). Wspomniane 3% będą obliczane od wpływów podatku gruntowego w gotówce jak również w ziemiopłodach według równowartości zboża (§ 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r. o obowiązku uiszczenia przez niektóre gospodarstwa rolne podatku gruntowego w ziemiopłodach).

2. Sumami tymi dysponują pełnomocnicy rządowi dla spraw podatku gruntowego w porozumieniu z naczelnikami urzędów skarbowych na wydatki wymienione w art. 9 ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego.

§ 7. 1. Gminy miejskie i wiejskie obowiązane są przydzielić do dyspozycji powiatowego pełnomocnika rządowego dla spraw podatku gruntowego swoich pracowników, zatrudnionych przy wymiarze i poborze podatku gruntowego. Gminy, nie mające takich pracowników, obowiązane są zaangażować konieczną ich ilość. Pracownicy ci płatni są z budżetów gmin według przepisów uposażeniowych, obowiązujących w samorządzie terytorialnym, a ponadto otrzymują premie specjalne, przewidziane w art. 9 ustawy.

2. W przypadku, gdy gminy miejskie lub wiejskie nie przydzielą w ustalonym terminie koniecznej ilości pracowników, o których mowa w ust. 1, pełnomocnik rządowy do spraw podatku gruntowego — w porozumieniu z przewodniczącym wydziału powiatowego w odniesieniu do gmin wiejskich i miast niewydziałonych z powiatowego związku samorządowego, a z przewodniczącym wydziału wojewódzkiego w odniesieniu do miast wy-

dzielonych, zaś w porozumieniu z Ministerstwem Administracji Publicznej w odniesieniu do m. st. Warszawy i m. Łodzi — może przyjąć i zatrudnić pracowników na rachunek odnośnych gmin.

§ 8. Główny pełnomocnik rządowy dla spraw podatku gruntowego w porozumieniu z Ministerstwami: Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych określi:

- a) sposób i zakres przeprowadzania kontroli gmin i powiatowych związków samorządowych przez wojewódzkich i powiatowych pełnomocników,
- b) zakres, terminy i tryb składania sprawozdań przez gminy wiejskie i powia-

ty oraz pełnomocników wojewódzkich i powiatowych.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Czajkowski

w/z Minister Aprowizacji:
Kazimierz Sokółowski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

301

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 4 sierpnia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty o egzaminie dla techników dentystycznych i dla uprawnionych techników dentystycznych.

Na podstawie art. 6 ust. 3 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o wykonywaniu czynności techniczno-dentystycznych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 27, poz. 104) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły (art.), powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o wykonywaniu czynności techniczno-dentystycznych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 27, poz. 104), powołane zaś paragrafy (§) — paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. 1. Do przeprowadzenia przewidzianego w art. 3 pkt 3) i w art. 5 egzaminu dla techników dentystycznych tworzy się komisje egzaminacyjne przy państwowych liceach techniki dentystycznej w Warszawie i Łodzi.

2. Komisje egzaminacyjne wymienione w ust. 1 składają się z przewodniczącego i czterech członków. Trzech członków spośród personelu nauczycielskiego liceum, przy którym komisja zostaje utworzona, oraz przewodniczącego wyznacza Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Oświaty. Jednego członka komisji deleguje Związek Zawodowy Pracowników Służby Zdrowia (sekcja techników dentystycznych) spośród członków Związku.

§ 3. 1. Do przeprowadzenia przewidzianego w art. 4 ust. 1 pkt 2) i 3) i w art. 5 egzaminu dla uprawnionych techników dentystycznych tworzy się komisje egzaminacyjne przy Akademii Stomatologicznej w Warszawie, Uniwersytecie w Łodzi (wydział stomatologiczny) i przy Uniwersytetach w Poznaniu i Wrocławiu (oddziały stomatologiczne wydziałów lekarskich).

2. Komisje egzaminacyjne wymienione w ust. 1 składają się z przewodniczącego i czterech członków. Dwóch członków spośród grona nauczycielskiego uczelni akademickiej, przy której komisja zostaje utworzona, oraz przewodniczącego komisji wyznacza Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Oświaty. Po jednym członku komisji deleguje Naczelna Izba Lekarsko-Dentystyczna spośród członków Izby i Związek Zawodowy Pracowników Służby Zdrowia (sekcja techników dentystycznych) spośród członków Związku.

3. Poza osobami określonymi w ust. 2 w komisji egzaminacyjnej może brać udział delegat Komisji Zdrowia Sejmu Ustawodawczego oraz delegat Ministra Zdrowia. Osobom tym przysługuje prawo egzaminowania, jednak nie biorą one udziału w ustalaniu oceny egzaminu.

§ 4. 1. W trybie określonym w § 2 ust. 2 i § 3 ust. 2 będzie powołana odpowiednia liczba zastępców członków komisji egzaminacyjnych.

2. W komisjach egzaminacyjnych nie mogą brać udziału osoby, które doszkołały egzaminowanego kandydata.

3. Nieobecność na posiedzeniu komisji egzaminacyjnej delegatów Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej lub Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia nie stoi na przeszkodzie przeprowadzeniu egzaminu.

§ 5. 1. Program egzaminu dla techników dentystycznych obejmuje technikę dentystyczną oraz ogólne wiadomości z anatomii jamy ustnej i zębów.

2. Program egzaminu dla uprawnionych techników dentystycznych obejmuje:

- a) technikę dentystyczną,
- b) anatomie jamy ustnej i zębów,